

Benzinkútról benzinkútra...?

Figyelemfelkeltőnek is szántam a címet – de tulajdonképpen meghatározta az utunkat a „kütyükeresés”.

Szlovákiában (Felvidéken) és Lengyelországban járt augusztus 15-18 között az Érdi Lengyel-Magyar Kulturális Egyesület. Mindkét országban mások az útdíjszedési „szokások”, mint nálunk: kütyüt kell vásárolni az autóbusz számára, de azt nem lehet ám mindenhol kapni! Úgyhogy tényleg benzinkútról benzinkútra jártunk, mire megvettük, feltöltöttük a kütyüt. Sőt. egyszer rendőri felvezetéssel mentünk, végül aztán büntetés nélkül elengedtek bennünket.

De nem rontották el a kedvüket ezek az akciók, minden, általunk kitűzött célt teljesítettünk!

Rzeszów és környéke, a Roztocze Nemzeti Park, Zamosc városa voltak a célpontok. Rzeszówban volt a szállásunk: megismertük a város történetét, a nevezetességeit, gyönyörködtünk a Rynek házaiban, a városháza külső képén, a nyüzsgő életen, fotózkodtunk Nalepa (blues-zenész) szobránál, megnéztük a Gesztenyés utca picit Kós Károly épületeire emlékeztető házait, a forradalmak emlékművét, a Ferenc nevű polgármester „auráját” = gyalogos körforgalom az utcaszint fölött.

A szállásunk a Hetman Hotelben volt. kiváló, remek kajákkal – külön kértük, hogy lengyel ételspecialitásokat adjanak!

Jaroslawnban idegenvezetővel (Zofia asszony) meglátogattuk az Orsetti-házban levő múzeumot, ahol igazi 17-18 századi hangulatba csöppentünk. Ahogy Rzeszów is, úgy Jaroslaw is a középkori lengyel-magyar kereskedelem központja volt, de a legfőbb tudnivaló róla, hogy Rákóczi Ferenc és több kuruc társa itt kapott menedéket 1711-ben. A városban méltón ápolják az emléket, főleg a bencések, hiszen az ő épületük falán van két emléktábla is. És a győri lengyel-magyar barátság emlékműve másolatánál is emlékezhettünk a történelmünk közös pontjaira. A szép főtér, a templomok, a bencéseknél a fekete kápolna megtekintése élmény volt a résztvevőknek. A bencéseknél az apát úr fogadott bennünket, megmutatta a Rákóczi-bástyát, a mellette álló kopjafát. Figyelemreméltó, hogy a diákoknak is tanítják az eseményeket, elhosszabbítják őket ezekre a helyekre. Rákóczi emléke a jaroslawi emberekben biztosan él! Mi is vittünk koszorút, szalagot az emlékhelyekre.

Kolbuszawa skanzenjében képet kaptunk a régi lengyel falu életéről – picit más volt, mint a magyar. Az idegenvezető hangsúlyozta, hogy nem sok magyar csoport látogatja őket – én pedig ígértem, hogy propagálni fogom őket.

Zamosc a lublini vajdaságban levő város, gyönyörű reneszánsz főtérrrel. A 16. században Jan Zamojski által építtetett, Morandi olasz építész tervezte várost kiváló idegenvezetővel jártuk be, aki a térkép alapján mutatott be nekünk sok mindent, a főteret, a bazilikát, a bástyákat – majd szabad program keretében járhatta be mindenki a városkát. Természetesen szó esett a magyar

vonatkozásokról is: Báthor István lengyel kiráéy legfőbb támogatója, barátja volt Jan Zamojski, unokahúgát feleséül is adta hozzá.

A Rostocze Nemzeti Park autóbusszal való bejárása is élmény volt: nem vagyunk túrázós csoport, de a buszból is láthattuk, hogy a park főleg az erdőségéről nevezetes (és a lovairól, de velük nem találkoztunk.) Az 1863. évi lengyel felkelés lengyel és magyar hőseiről emlékeztünk a Zwierzyniec és Panasowka között lévő emlékműnél, kiemelten Nyáry Eduárd őrnagyról. És a véletlen azt hozta, hogy egy motoros találkozó volt a városban, így az emlékműnél zajló koszorúzásunkat a motorosok dudálása, integetése „dobta föl”. (Főleg a két nemzeti zászló felemelése után!)

Felvidéken is megálltunk: Felsőhunkócon a világháború áldozataira emlékeztünk, hiszen a Duklai hágónál sok olyan csata volt, ahol a magyarok érintettek voltak. Egy-egy pillantást vetettünk a ruszin fatemplomokra, elmentünk a girálti világháborús emlékmű mellett. Kicsit hosszabb időt töltöttünk Eperjesen, megnéztük a gyönyörű, orsó alakú főteret, a Rákóczi-házat, a Szent Miklós templomot

Élményekben gazdagon tértünk haza, a társaság is kiváló volt! Érdeklődő volt a zöm, és talán a toleranciának sem voltunk híján. Sok információval lettünk gazdagabbak a lengyel-magyar kapcsolatokat és a lengyel történelmet, lengyel életmódot illetően.

Javasoljuk mindenkinek ezt az útvonalat!

Bazsóné Megyes Klára

szervező (segítségemre volt Sebestyénne Majchrowska Ewa és Dózsa Lajos)